

МИНИЈЕВА ЧАРОБНА АВАНТУРА.

МИНИЈЕВА ЧАРОБНА АВАНТУРА.

Авантура почиње. Прочитај, обоји, забави се!

Овај дан би био исти као и сваки други у животу малог МИНИја да му се тог јутра није десило нешто сасвим неочекивано...

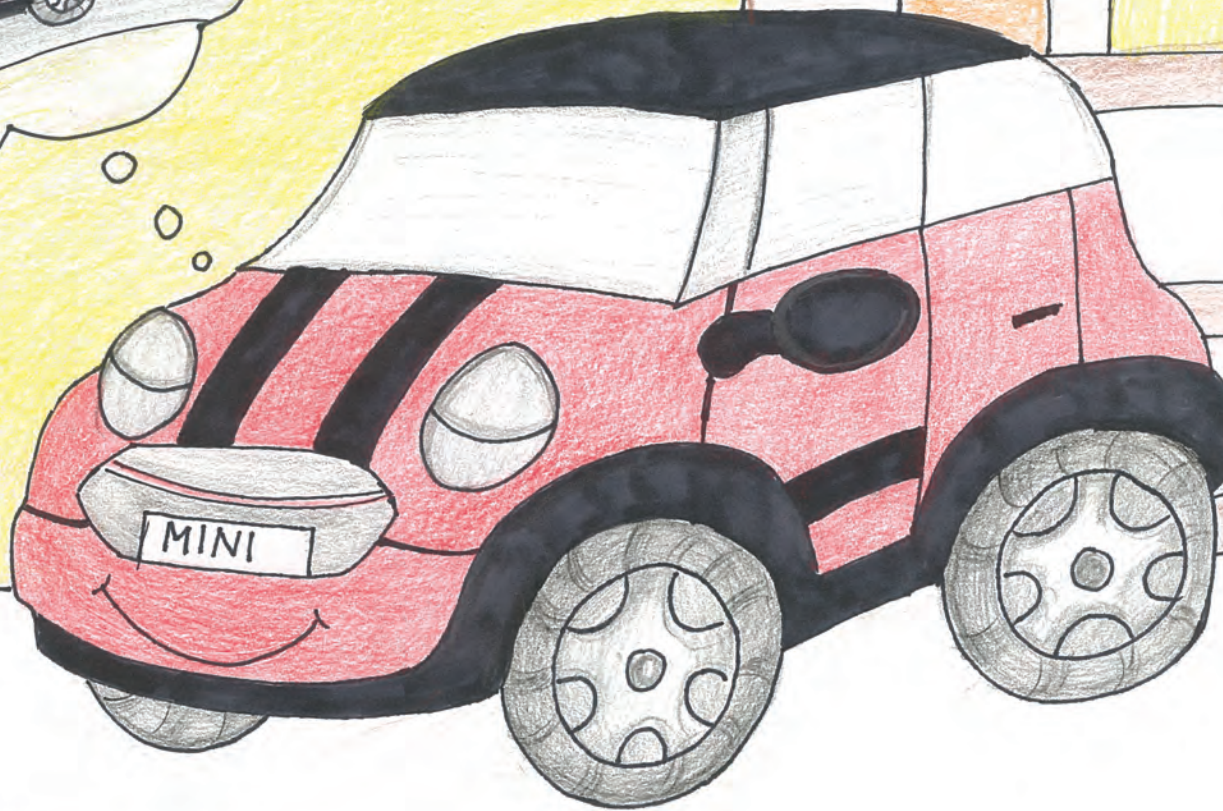
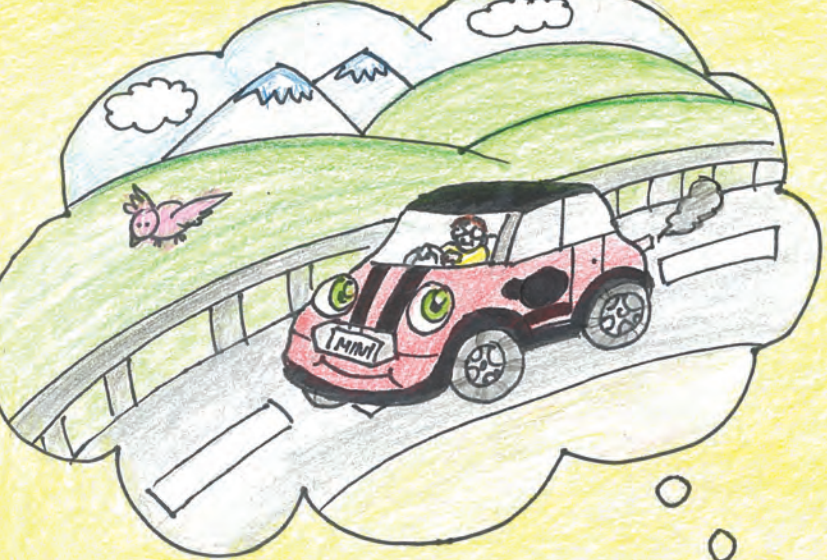
Сунце је било већ високо на небу када је зевнуо и отворио очи. Иако је био сањив, сама помисао да ће данас кренути на путовање са својим власником одмах му је узбуркала бензин. Путовање на планину му је деловало тако узбудљиво, пуно кривина и отворених путева, што ће сигурно добро загрејати његову машину.

ZZZ

Али, једна ствар га је мучила свих ових година... Откако је добио Марка за власника, МИНИ се толико везао за њега, али није то могао да му каже. Добро је слушао сваки његов покрет стопала на гасу и научио како Марко воли да вози. Зато је МИНИ хтео да му покаже да га разуме и да зна чак и кад је Марко срећан или нерасположен.

У себи је МИНИ увек добро знао да, онда кад је вожња завршена и мотор искључен, а Марко изашао насмејан, да је одлично обавио свој посао...

Марко је спаковао ствари у гепек, још једном пребрисао свог црвеног љубимца, ставио спортске рукавице, сео и само стиснуо дугме. МИНИ је већ био спреман и мотор је весело зарежао, дајући му до знања да је довољно да само стисне гас и отисне се у авантуру.

„Друже мој, не можемо на пут док те не нахраним! Само да знаш, чуо сам за једну специјалну пумпу. Рекли су ми да се деси нешто чаробно кад тамо сипамо бензин, хајде да то проверимо!“

МИНИ је био пресрећан.. чаробна пумпа?

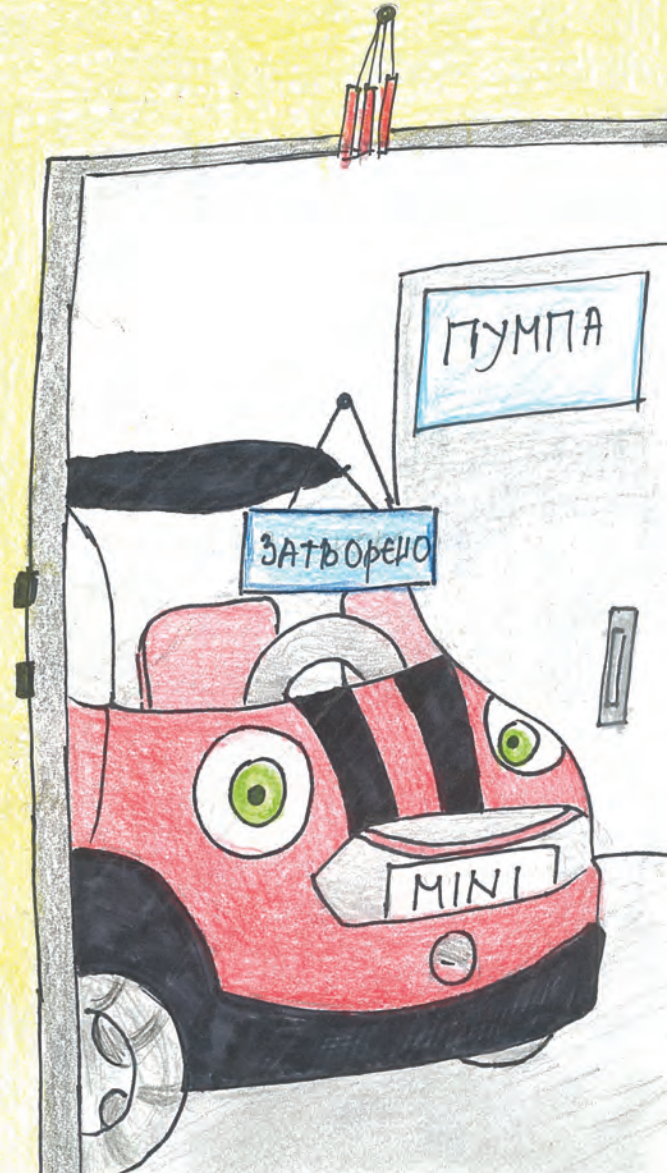
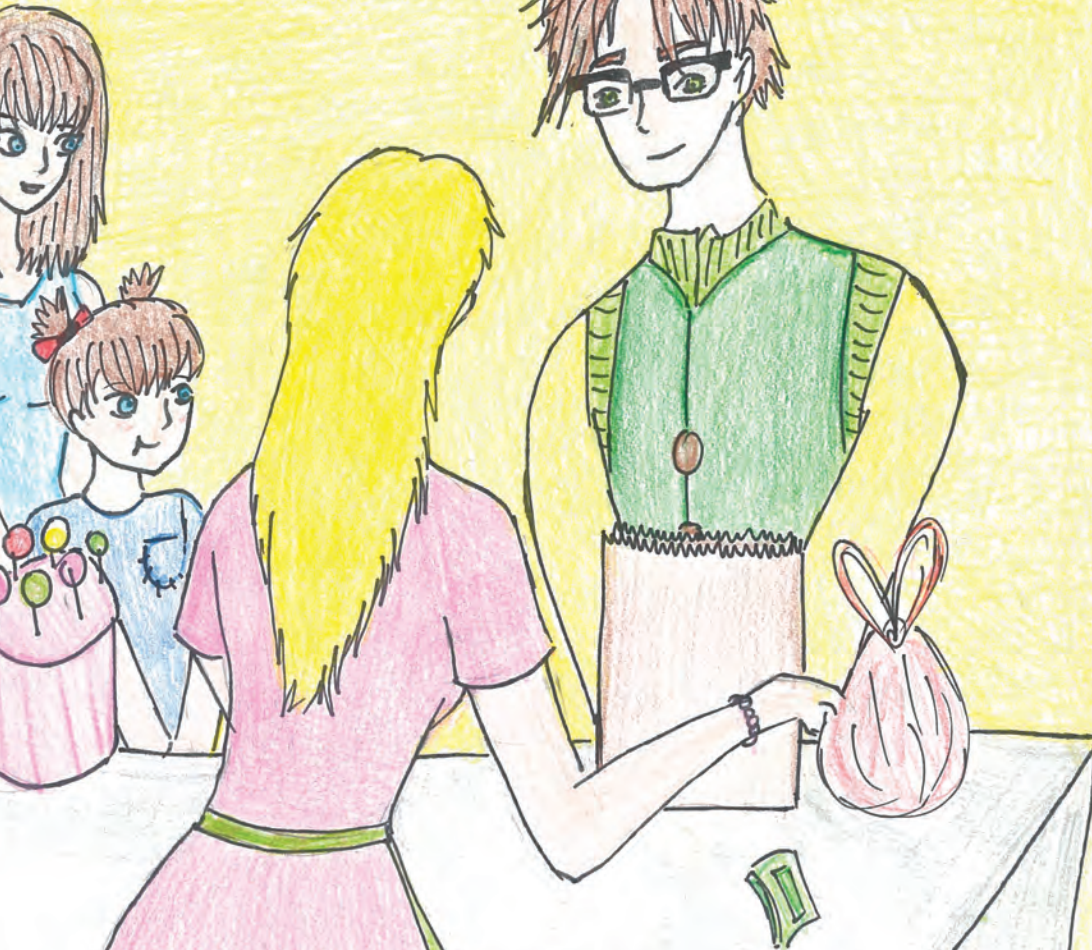
Ово га је заинтересовало...

Док је Марко плаћао гориво, МИНИ је осетио да му се дешава нешто чудно, као да је попио чаробни напиток. Овај бензин је био мало другачијег укуса него иначе, помисли МИНИ.

Продавачица се насмеја Марку и рече „Надам се да ћете данас уживати у возњи“. Марко је љубазно одвратио: „Хвала, али мени је са МИНИЈЕМ сваки дан уживање“. „Мислим да ће овај дан бити посебан“ узвратила је она. Марко се насмејао и отпоздравио.

11	12	1	2
10	↑		
9		→	3
8	7	6	5

„Хајде да видимо шта је то толико магично у овом бензину“ рече Марко кад је сео за волан.

Бррррррм, покренуо је мотор...

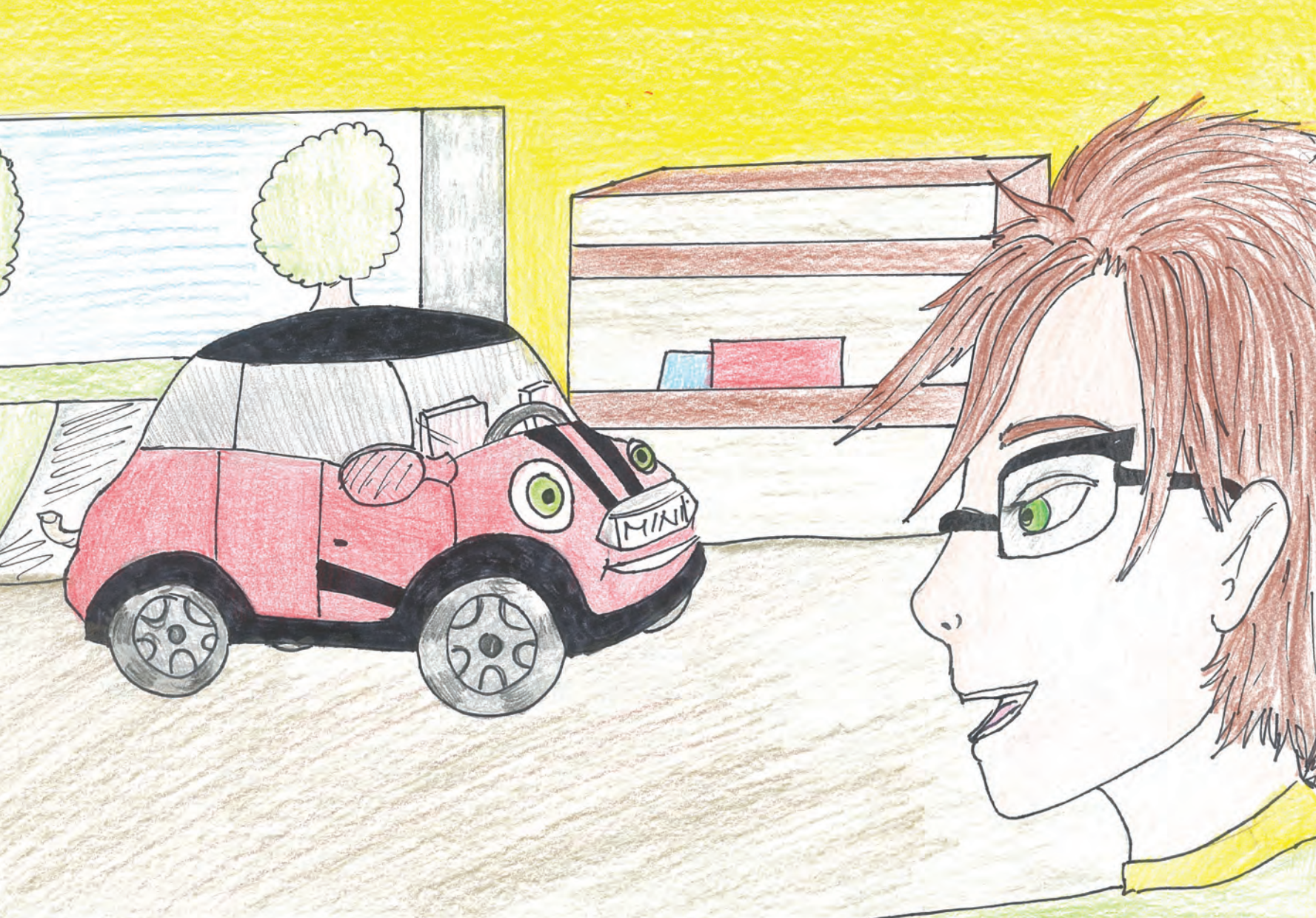
„Јао, шта си ми ово сипао?!“ рече МИНИ, а у том тренутку Марко ће збуњено „Неки специјалан бензин! Чекај мало, учинило ми се да ме мој ауто пита шта сам му сипао!, и гласно се насмеја.

„Чуо ме је“, помисли МИНИ, „мој Марко је чуо шта сам му рекао!“ „Марко“, упитао је бојажљиво... Марко је остао затечен, „Мој ауто ми се обраћа и ја га чујем“... Неми од чуда, обојица су застали размишљајући да ли сањају или се то стварно дешава...

„Кажу, друже “ Марко ће на то, чекајући да му се МИНИ обрати.

„Па ти ме напокон разумеш!“ МИНИ је био пресрећан када је схватио да може да му исприча све што је хтео свих ових година, док су делили толико лепих заједничких тренутака.

„Изгледа је бензин који сам ти сипао стварно чаробан! Толико сам срећан и толико ми је драго што могу да те питам све што сам желео!“. Марко је био усхићен што може да прича са својим љубимцем кога је доживљавао све ове године као немог пријатеља који је увек био ту за њега.

„Друже, је си ли спреман за пут?“ упитао је Марко. „Наравно да јесам, ја сам увек спреман, само убаци одредиште и крећемо“, узвратио је узбуђено.

Како су се километри низали, њих двојица су почели боље да се упознавају. Марко је био зантижељан и испитивао МИНИја каква возња њему одговара. МИНИ му је одговарао и показивао како да искористе пут најбоље могуће. Марко се смешио сво време и схватио да је уз мале савете свог љубимца возња постала још узбудљивија. На моменте су стајали, а онда грабили кривине. Тргао их је глас са навигације, „Стигли сте на своје одредиште“.

„Марко, мислим да смо се попели на врх планине“, рекао је МИНИ. “Погледај горе, какве су то светлוצаве тачкице?“, упитао је МИНИ. „Пријатељу мој, то су звезде! Погледај како су само велике!“, рекао је Марко дивећи се призору изнад себе.

„Изгледају чаробно! Увек сам се питао шта је то , када их гледам из моје гараже оне изгледају много мање“, каза МИНИ одушевљен призором. „Попели смо се на планину, па смо им сада ближе“, рече Марко, седећи на трави поред свог љубимца и дивећи се звезданом небу.

У том тренутку је пролетела једна звезда падалица „Брзо друже, пожели жељу! Кажемо да, када видиш звезду падалицу и пожелиш нешто, то се оствари“, рече Марко. У истом моменту су обојица пожелели да заувек могу да причају један са другим.

„Био је ово сјајан дан, али могли бисмо да одемо да се одморимо мало“, каза Марко, већ исцрпљен од узбудјења које је носио овај чаробни дан.

„Слажем се, дан је заиста био испуњен несвакидашњим догадјајима“, рече МИНИ.

Након што га је Марко паркирао, МИНИ се лагано припремао за сан. Бољи дан од овога није могао ни да замисли за себе и свог власника. Давна жеља му се испунила. Причао је са Марком и сада су се још више везали један за другог. „Зар то није сан сваког малог МИНИја“, помислио је! „ Ја сам један срећни ауто“...

Испуњен задовољством, утонуо је у царство аутомобилских снова са осмехом и једном жељом - да се сутра пробуди и да он и Марко наставе дружење тамо где су стали...

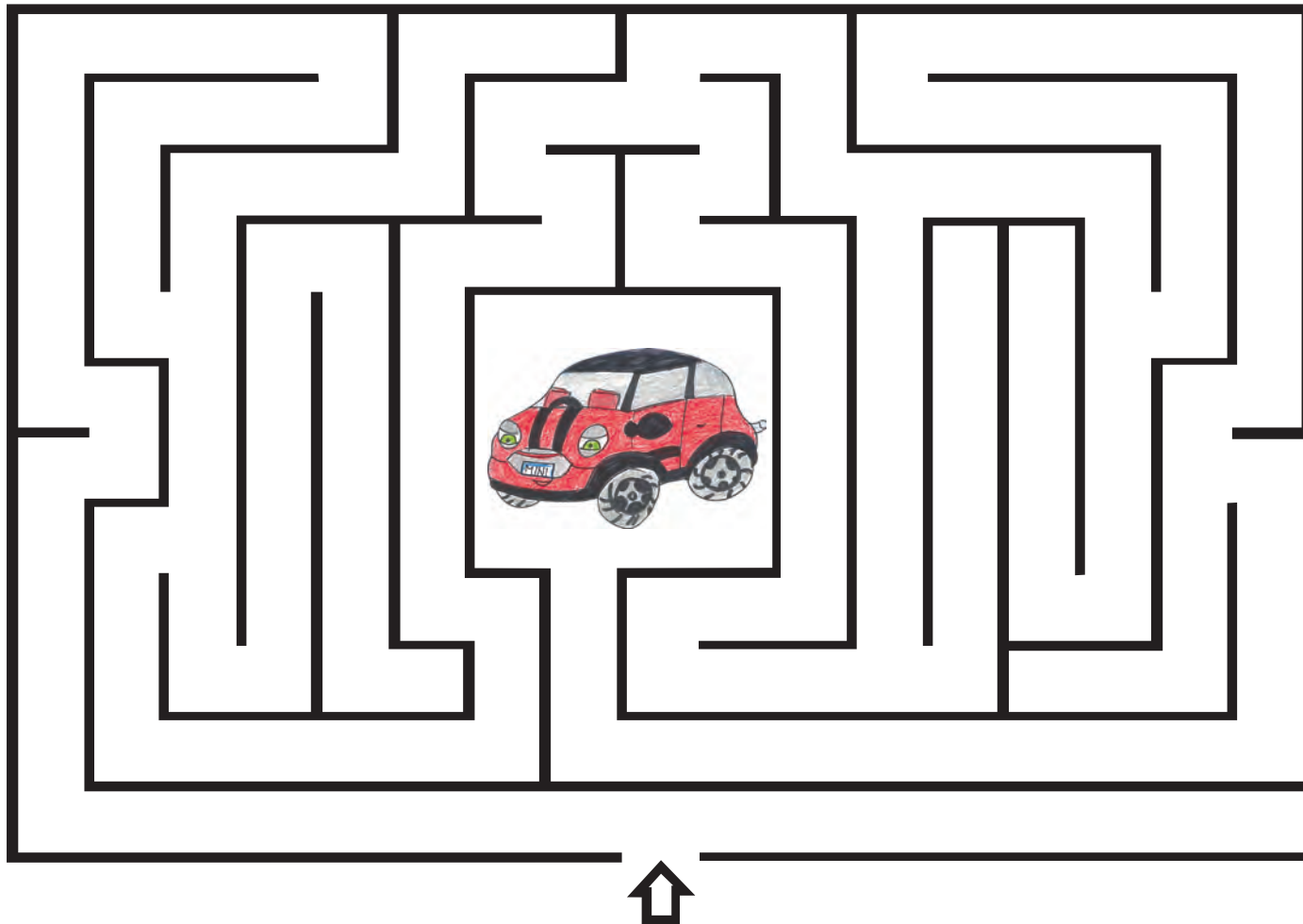

ХАЈДЕ ДА СЕ ЗАБАВИМО.

Пронађи пут до МИНИЈа.

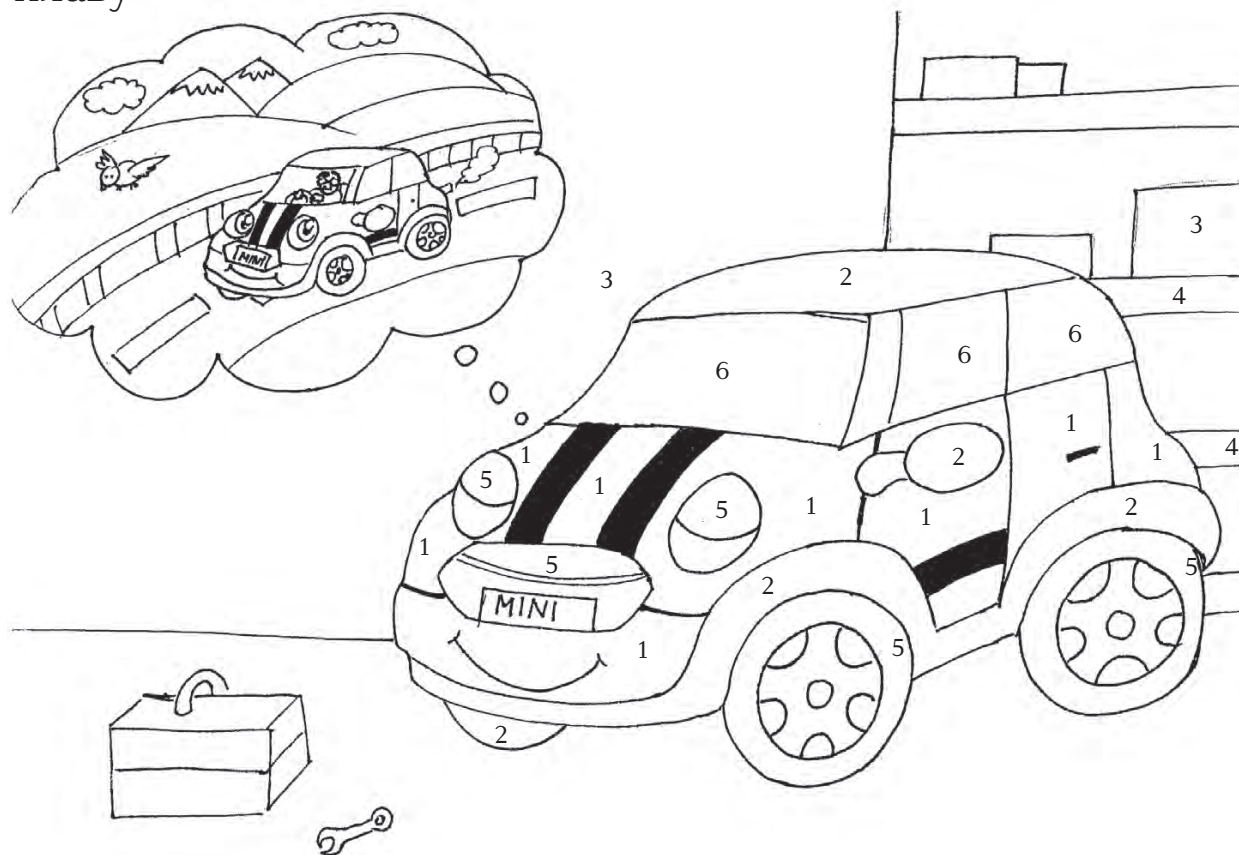

Слике се разликују у 7 детаља. Покушај да их пронађеш!

Док се МИНИ одмара, обој бројеве у следеће боје:

- 1 - црвену
- 2 - црну
- 3 - жуту
- 4 - браон
- 5 - сиву
- 6 - плаву

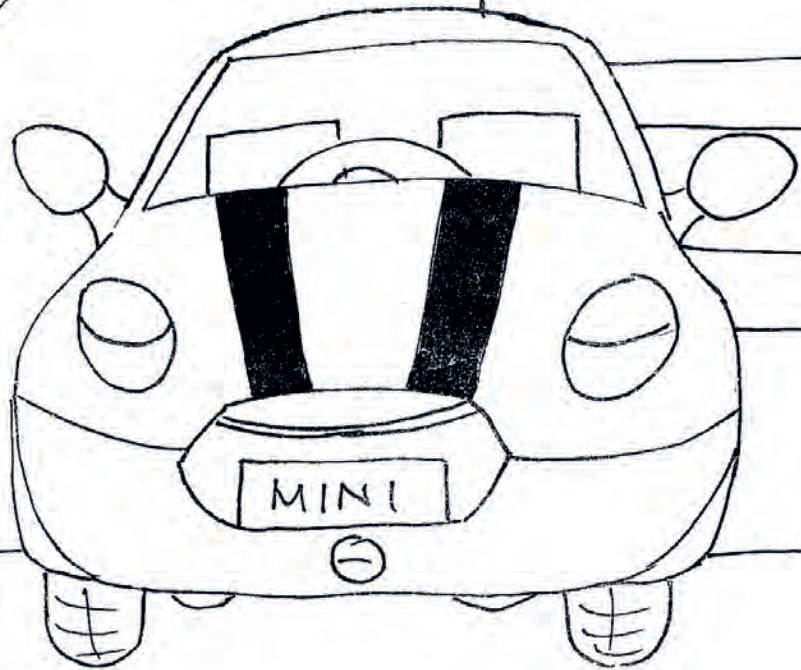
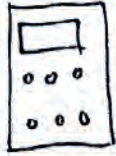
Реч МИНИ је скривена у осмосмерци више пута.
Покушај да је пронађеш!

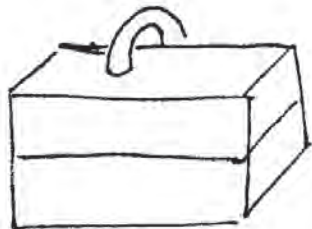
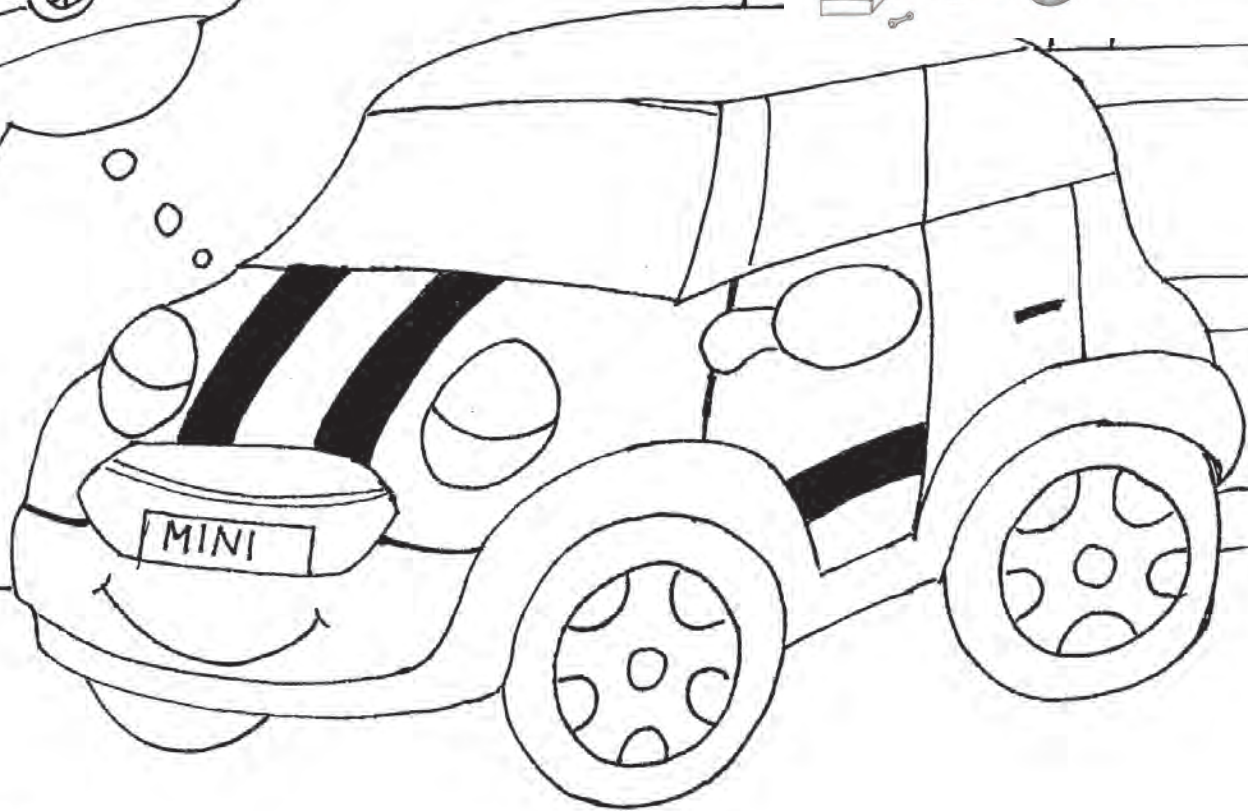
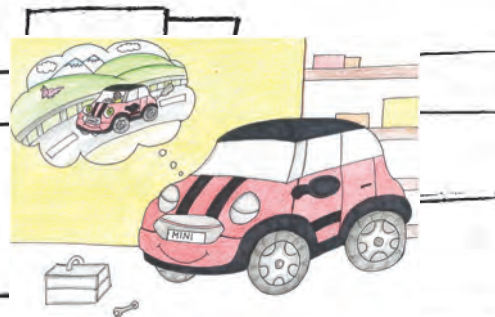
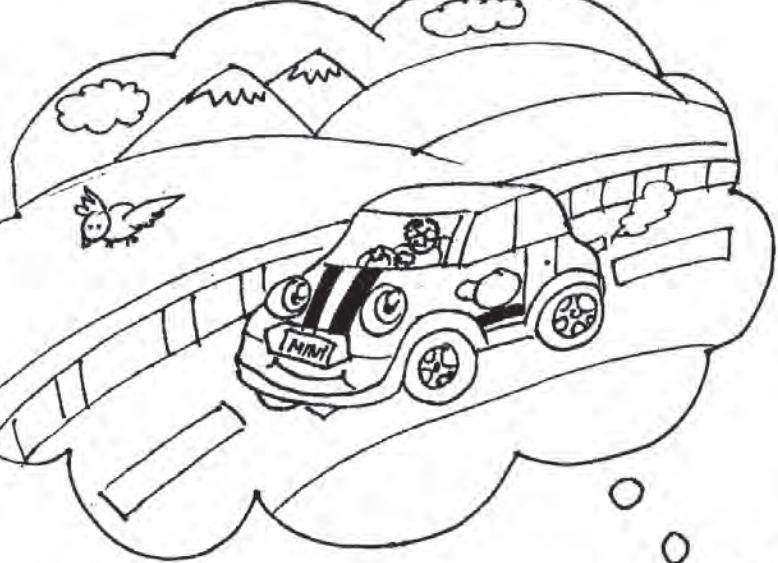
М	И	Н	И	Р	А	Т	И	Н	А
И	Р	П	Н	И	Р	Б	Н	О	В
Н	Н	И	Н	Н	И	М	І	В	А
И	М	И	Н	И	Т	С	М	З	П
Т	Б	Р	Е	Л	М	Т	П	И	У
Т	У	Ц	Н	И	Б	И	Н	О	Н
У	Р	Ц	Н	Р	У	М	Н	К	И
В	А	И	Е	М	Р	И	Н	И	М

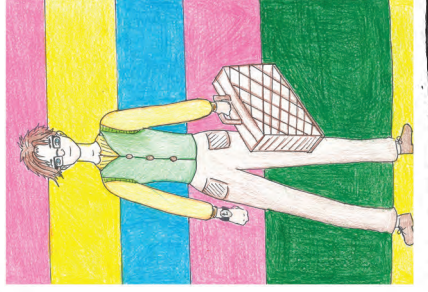
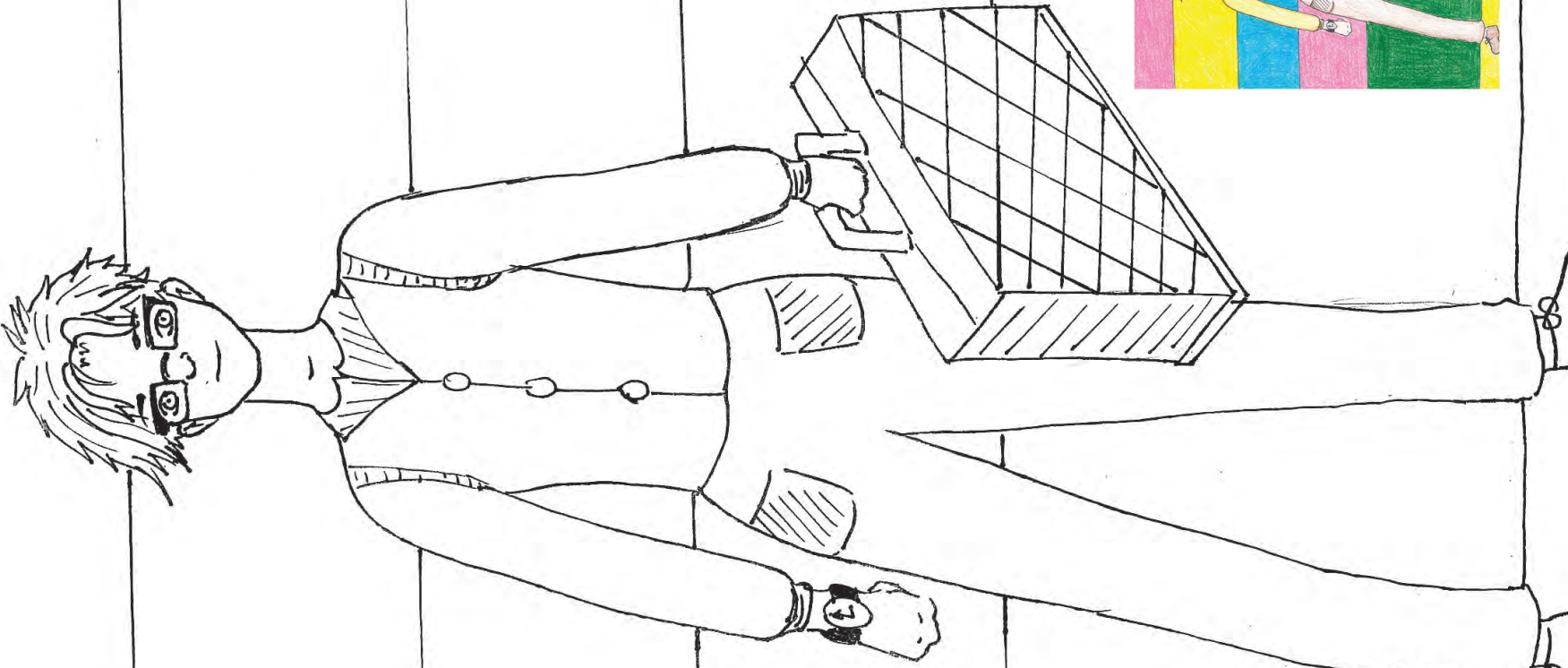
ХАЈДЕ ДА БОЈИМО.

ZZZZZ

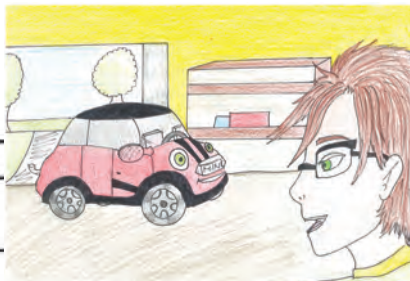
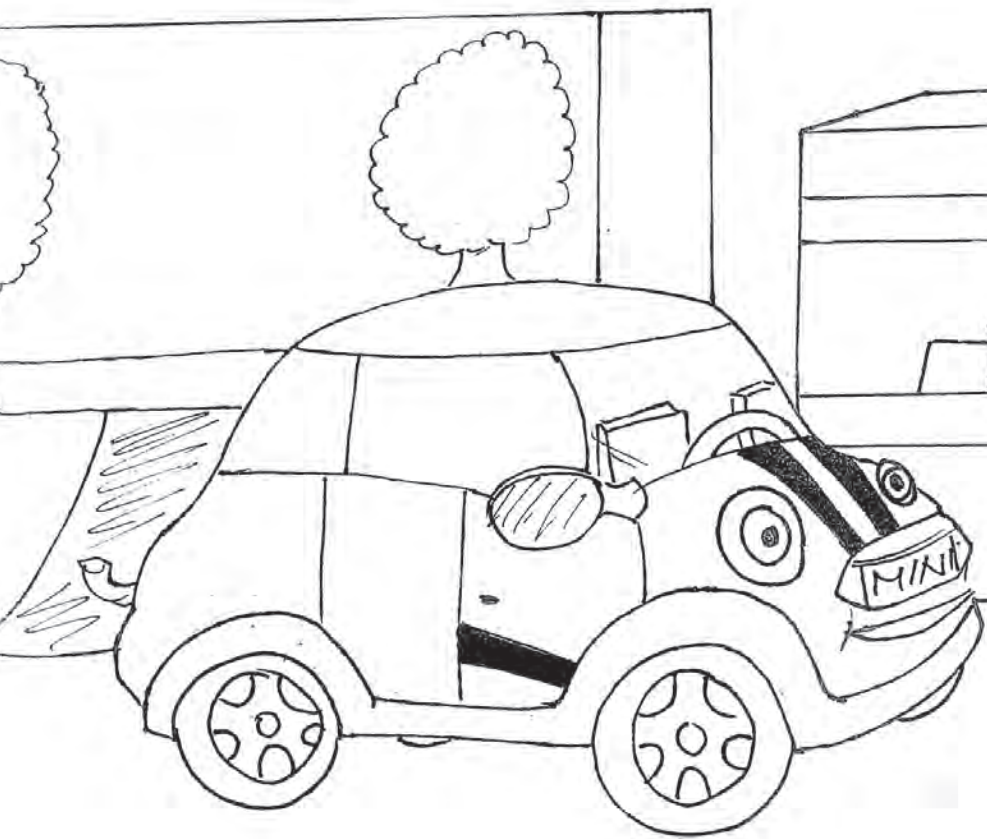

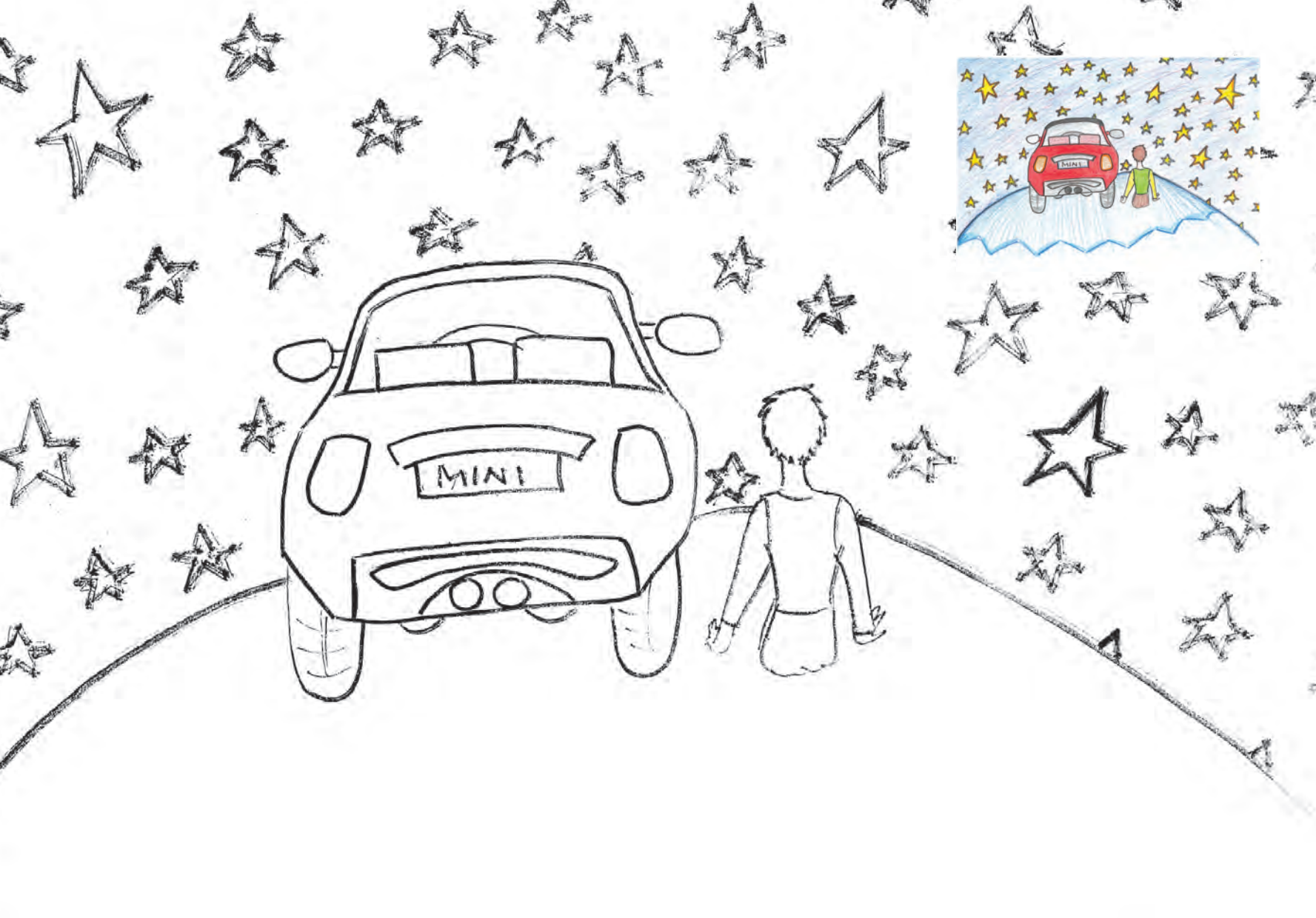

11	12	1	
10	↑	2	
9	↻	→	3
8	7	6	5

Текст
Бојана Праштало

Лектор
Нина Вуковић

Слике
Ива Карајовић

Београд
2018.